

FILM

Leto I. Ljubljana 1. – 15. marec 1940

Št. 8.

Marte Harell

Terra

je v svojem rojstnem mestu Dunaju posečala igralsko šolo, nastopala v gledališču in dosegla velike uspehe tudi v Berlinu. Zdaj nastopi prvič v filmu. Geza v. Bolvary, režiser novega Terra-filma »Operni ples«, ji je poveril eno glavnih vlog

Nekaj važnih nasvetov

KAKO JE S PIJAČO PRI JEDI?

Preden rečemo kaj več o tem, moramo najprej ugotoviti, da običajna opoldanska juha skoraj zadostuje za kritje tekočin, kolikor jih sploh potrebuje naš organizem. V splošnem se mora vedeti, da preobilno uživanje tekočin med jedjo sploh ni dobro, ker se zaradi njih grizljaji premalo oslinijo in pridejo v želodec le deloma prežvečeni. Razen tega se zaradi zavžitih tekočin zmanjša koncentracija solne kisline v želodcu in prebavnih sokov na splošno, zato pa mora tem več izločati želodčna žleza. V ostalem se mora priznati, da je uživanje jedi za marsikoga lažje, če med jedjo pije. Jed tekne bolje, kar je pa za debeluhe nevarno, za suhe in takšne, ki se pritožujejo zaradi slabega teka, pa prav koristno. Učinek je še ugodnejši, če pijejo med jedjo — pivo, pri katerem pospešuje tek in razpoložanje neznamenit odstotek alkohola. Gotovo je, da alkohol v neznamenitih množinah samo dobro vpliva na prebavo.

Kdor ima zdrav želodec in tudi sicer nima pritožb zaradi boleznj v zvezi s prebavo, lahko mirno uživa svojo mero tekočin pri obedu in večerji.

Pri tem pa mora vendar paziti, da žetje ne ustvarja umetno — s soljo. Sploh je moderna kuhinja mnogo preradodarna s soljo, dasi jo telo potrebuje zelo nujno. Če je solna kislina, ki se izloča v želodcu, opravila svojo nalogo, se spet spreminja v sol in razdeli po telesu. Kolikor je primanjkuje, jo dobiva telo z jedjo, toda celo z nesoljenimi jedmi dovolj za organizem.

Če je soli preveč, navadno ni več v redu izmenjava rudninskih snovi in medsebojno razmerje rudninskih soli, ki jih sprejema

telo. Še bolj škodljivo pa je preveliko uživanje soli za ledvice. Zato je treba uživanje soli čimbolj omejiti, po možnosti pa sploh opustiti. Skoraj gotovo pa bomo po tem skrajnem sredstvu posegli le tedaj, če smo že oboleli, ker je sicer neslana hrana več ali manj neužitna ali pa le s težavo.

Zato je treba zdravim priporočiti zmerno uživanje soli, ki naj ga zmanjšajo, kadar in kolikor se da.

Začimbe se pridevajo jedi zaradi tega, da bi povečale tek, učinkovale na okus in vonj in obenem pospeševale izločanje prebavnih sokov v želodcu. Takšne začimbe pa se pojavljajo tudi brez dišav, kadar se meso peče ali cvre. Sicer pa je po starem kuharskem pravilu najboljša začimba glad, toda pri delavcu, ki ne opravlja ročnega dela, je vendar treba nekaj dražljaja za tek in prebavo.

Toda kljub vsemu temu ostanimo zmerni, ker se sicer kmalu oglasijo pritožbe v želodcu, prebavi, debelčnosti in morda še hujšim. Skratka: tekočine, sol in začimbe uživajmo z jedjo v zavesti, da takrat niso neobhodno potrebne za naš organizem.

—is.

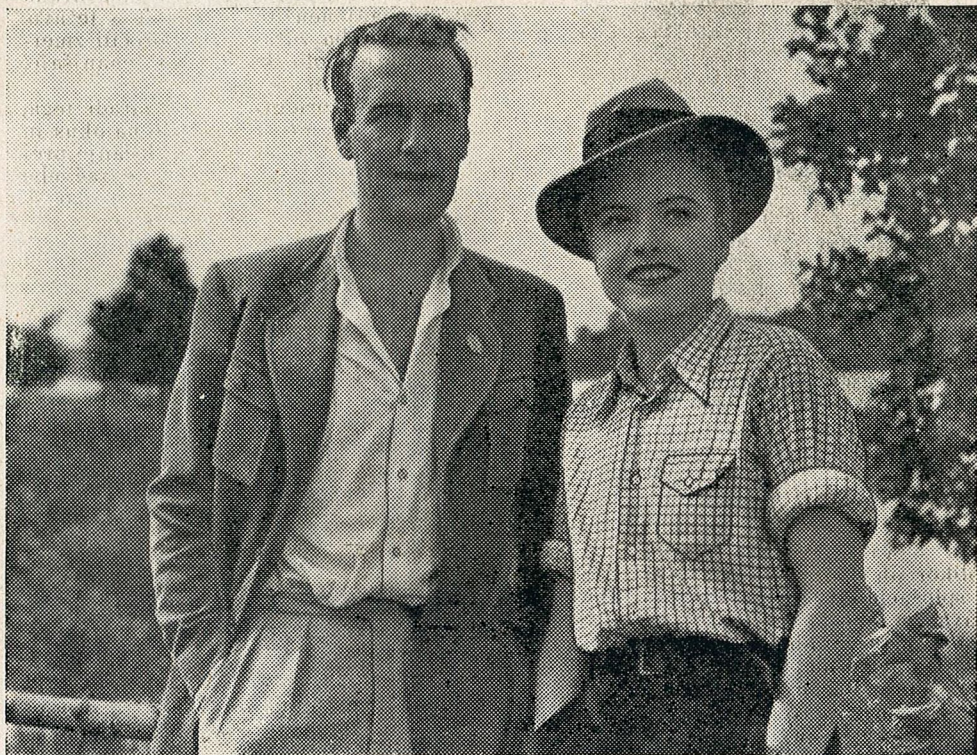
ZIMSKO CVETJE

Če se potakneje vejice zgodaj cvetečega drevja v mlačno vodo in postavijo na toplo, potlej se predčasno prebude iz zimskega spanja in po nekaj tednih poženo cvetje. Razvoj cvetja se lahko močno pospeši, ako se vejice poprej obrizgajo z etrovo paro. Naravoslovci sodijo, da se s tem omamnim sredstvom odrevenelost rastline do neke mere poglubi in potlej hitreje prekine. Predčasni razvoj se najlaglje posreči januarja in februarja. Pospeševalni učinek etra temelji po vsej priliki na tem, da se z njim poživi pretvarjanje škroba v sladkor.

*

Gospa Flekova gleda pazljivo čez ograjo. Pa se obrne gospa Blekova na sosednjem vrtu in pravi: »Zakaj pa gledate vedno moje obešeno perilo? Ali pri Vas ne sušite perila z obešanjem?« »To že,« se smehlja prva, »ampak pri nas perilo najprej operemo, potem pa ga razobesimo.«

M. Foto: Tobis (Knoth)

Kdo je popolni korenjak? — Albert Matterstock in Heidemarie Hathayer

»Serenada«

Film o Mozartu

v režiji Leopolda Hainischa, s Hannesom Stelzerjem, Christl Mardayn in drugimi predstavljaleci.

Vsebina:

Za osnovo tega filmskega veledela je služila Möricejeva mojstrska novela »Mozart na potovanju v Prago«. Zgodba iz umirajoče dobe rokokoja z vso romantiko, vso gracijo sramežljivih občutij te dobe, ki je dala svetu po umetnosti in glasbi toliko neminljivega.

Znano je mnenje Richarda Wagnerja o Mozartu. »Njegov genij se je dvignil nad vse mojstre vseh umetnosti vseh časov.« V tem filmskem delu bo podana lepota in tragika življenja, ki ga je čudežnik Mozart živel na zemlji in sicer v zgodbi enega samega večera.

Takrat na Dunaju, je prejel dvorni komponist in komorni muzik Wolfgang Amadeus Mozart povabilo ravnateljstva praškega gledališča naj osebno dirigira svojo novo opero »Don Juan«. To je bila zelo častna naloga, ki jo je komponist takoj sprejel, čeprav so njeni izvršitvi nasprotovale skoro nepremostljive zapreke. Prvič so manjkala z zemeljskimi dobrinami tako slabo obdarjenemu mojstru sredstva za potovanje, saj je bil še za napitnino slu, ki mu je prinesel to važno sporočilo v zadregi. In potem! Opera še ni bila niti končana, manjkal ji je še finale. To je v tem trenutku povzročalo velike težave, toda Mozart je zaupal vase in je hotel napisati finale še med potovanjem. Tudi za potovanje v Prago se je našla nepričakovana pomoč. Pokroviteljica mojstra baronica Waldstätten mu je ponudila svoj potni voz.

Prelepo je bilo potovanje po moravskem gorovju v udobni plemiški kočiji. Mozart in njegova žena Constanca sta se vsa predala vtisom potovanja in uživala čare tuje, slovanske zemlje.

Prva noč ju je zajela v neki vasi in Constanca, trudna od dolgega potovanja, je takoj odšla k počitku v široko zakonsko posteljo v gostilni. Mozart ni mislil na spanje, prevzet od vtisov prelepega dne, se je sprehajal v hladnem mraku in misel mu je nenadoma zašla na finale njegove opere. Tako je ves zamišljen zašel po nekem stranskem vhodu v park Schinzberškega gradu. Zadivljen je občudoval krasoto, ki se je pokazala pred njim. Usodno je namenil svoje korake k vrtni hišici, kjer je raslo pomarančno drevo z devetimi sadovi, prava mojstrovina vrtnarske umetnosti v tem mrzlem podnebjju in ponos starega grofa Schinzberga. Ko se je Mozart v vrtni utici samotno boril za navdih finala svoje opere, ni vedel, da biva na gradu Schinzbergov njegova častilka, ki je vsa očarana nad njegovo glasbo. To je komtesa Evgenija, nečakinja starega grofa Schinzberga in njegove dobre soproge. In danes naj bi bila praznovala zaroko z baronom Egonom.

Grofovska dvojica, ki nežno ljubi svojo nečakinjo, se je namenila napraviti ji ta današnji večer prav posebno veselje. Dra-

gocenost vrta, pomarančno drevesce naj bi dobila v dar. Toda največje presenečenje naj bi bila izvedba »Serenade« mojs-tra Mozarta, njenega ljubljence, s sijajnim baletom na trati v parku.

Tedaj najde stari vrtnar in drugi prav za varstvo dragocenega drevesa postavljeno čuvaj nekega tujca pri drevescu, ki je v zamišljenosti, igraje se z vejami, že odtrgal par nenadomestljivih plodov. To je Mozart, ki je še zmerom zatopljen v finale svojega dela. Prijet, se tako nemilo svoji glasbi iztrgani Mozart zave, napiše pismo v opravičilo in pošlje z njim vrtnarja k gospodarju. Tako izve grofovska rodbina s svojimi gosti, predvsem pa komtesa Evgenija, da se mudi med njimi sam Mozart. To je dar neba za zaročno slavje male Evgenije. Kot čaščen gost pristostvuje Mozart slovesnemu banketu in Evgenija sme ob Mozartovem spremljevanju zapeti arijo Suzane iz opere »Figaro«.

Izvedba »Serenade« na z mesečino obliti trati v prisotnosti ustvarjalca samega, je nepozabno doživetje za vse navzoče. Čarom glasbe in miku poznoपोletne mesečne noči so podlegli vsi. Tudi Mozart in Evgenija sta podlegla in njuni duši sta se našli. Bežna ura ljubezni jima je dana v šumenju temnega parka, preden se ločita za zmerom. Neki deklici je izpolnjenje vseh želj za vse daljno prihajajoče življenje a Mozartu ob nji, pobuda za konec dela, za katerega se je tako boril.

Ko je ponehalo pirovanje, so zazveneli Mozartu na poti k njegovi ženi Constanci akordi zadnjega prizora njegove opere.

Praznična premijera njegovega dela v Pragi. Prvič so zazveneli Pražanom zvoki lahkomišelnosti, ljubezni in strasti.

Foto Baumana/Terra

René Deltgen

Zlata jama

Nekdo je kupil trgovino od prejšnjega lastnika, toda nič mu ne nese, čeprav je bivši lastnik zmerom trdil, da je zlata jama.

»Dejali ste mi, da je bila vaša trgovina zlata jama«, ga napade kupec čez nekaj časa.

»Seveda sem dejal«, odgovori bivši lastnik. »Ves svoj denar sem pokopal v njej.«

Lepa služba

»Kaj si delal zadnjih pet let, odkar te nisem videl?«

»Država me je redila. Živel sem namreč od pravniške pomote.«

Jasno

»In če bi jaz umrl dragica, bi se kaj jokala?«

»Kako moreš o tem dvomiti? Saj vendar veš, da mi prihajajo solze v oči za vsak prazen nič.«

»Trije Codona«

Vzpon, slava in konec do danes še nenadkriljene artistske družine Codona, je osnova novega filma družbe Tobis-Cinema.

Alfred Codona je bil star štiri, a njegov brat Lalo dve in pol leti, ko je začel njiju oče, Edvard Codona trenirati z njima z željo, da ju vzgoji v dobre artiste, ki bosta nekoč prekosila tudi svojega očeta. In od tega dne je bilo življenje obeh bratov posvečeno neprestanim, desetletja trajajočim vežbanjem, neprestanim vežbanjem.

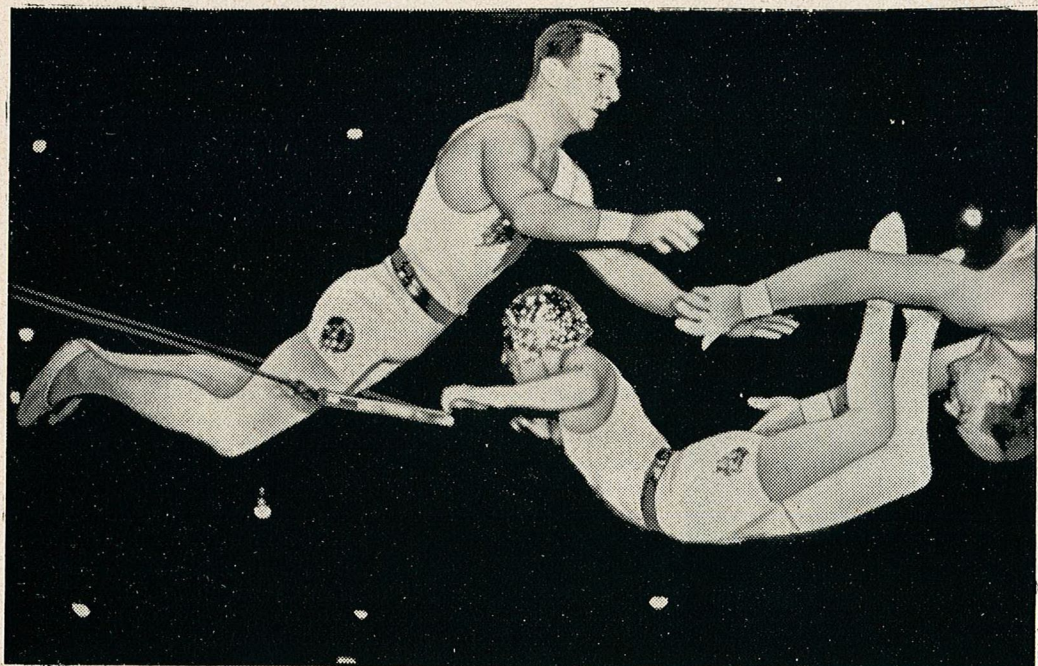
Edvard Codona je potoval s svojo ženo in dvanajstimi otroki po Mehiki in Zedinjenih državah. Njegov cirkus se je pojavljal po malih mestih, zdaj tu, zdaj tam — a zaslugek je bil neznaten, čeprav je bil oče Codona izreden zračni akrobat. Od leta do leta je povečeval razdaljo med trapeci in že je tako daleč, da med letenjem po zraku pogleda na uro in pove publiki pravi čas. Vendar nekaj mu ne uspe. To je trojni salto, ob katerem si je že toliko artistov zlo-mito tilnik. Toda oče se tolaži z mislijo, da bo uspelo sinovoma, kar ni bilo dano njemu.

Oba brata sta morala skupaj z eno svojih sester preiti vso šolo cirkusa pod strogim očetovim nadzorstvom. Počenši z gimnastiko v areni, preskakovanjem sodov in nato je bila na vrsti zračna akrobatika. Alfred Codona je postal, kakor pravijo v artistskih krogih, letalec, a brat lovilec. Nekega dne ju zapusti sestra, ljubezen jo je odtegnila trapecu in poročila se je z nekim trgovcem. Oba brata pa vežbata dalje, dan za dnem po šest, osem in deset ur. Po petdesetkrat na dan je padel Alfred v mrežo, vse do tlej dokler ni bil njiju trud nagrajen z uspehom in je čudež postal resnica. Trojni salto je uspel!

Odtlej sta postajala brata Codona po malem svetovna senzacija. Tudi najopreznější denarni mogočnosti v cirkuških posredovalnicah New Yorka in San Franciska so snemali klobuke, čim je bilo slišati ime Codona. Oba sta bila vredna zlata, le manjkala jima je še pripravna partnerica. Kmalu je bil odpravljen tudi ta nedostatek. V nekem malem cirkusu je opazil Alfred mlado, ljubko umetnico na trapecu. To je bila deklica, ki je poznala svojo stroko. Ime ji je bilo Vera Bruce. Alfred jo je takoj najel za svojo točko in izpopolnil je njeno večino, pri čemer se razvije divno tovarštvo v delu. Vera Bruce je postala letalka skupine »Trije Codona«, katere slava se je od tedaj raznesla po vsem svetu. V svetovni vojni je bila skupina s cirkusoma Rallaigh in Ringling Brothers neprestano na poti vzdolž in počez po ameriškem kontinentu. Alfred Codona je bil edini človek na svetu, ki je mogel cirkuškemu ravnatelju z nasmehom zagotoviti za vsak večer tkzv. »Smrtni salto«. Leta 1924. je skupina potovala prvič v Evropo — v Berlin. »Trije Codona« so bili vsebina vseh razgovorov in slava teh nedosežnih artistov je dosegla višek.

Slučajno sta takrat Emil Jannings in Warwick Ward snemala v Berlinu za veliki film »Varijetes«, v katerem sta predstavljala člana neke skupine zračnih akrobatov. Oba Codona sta nastopila kot njihova dvojnika v čisto artistskih prizorih in izvajala naj-

Tobis

»Trije Codona«

na sliki so »kralji zraka«, kakor jih je imenovalo občinstvo po vsem svetu. To sta bila brata Codona in Vera Bruce.

razburljivejše in najnevarnejše salte. V filmu ubije eden akrobatov svojega prijatelja iz ljubosumnosti. V nekem odmoru je rekel Alfred:

»Verjetno bo to lep in zanimiv film. Toda življenje je drugačno. Nikdar ne bo artist streljal na drugega artista, svojega partnerja.« Rahel nasmešek je lebdela na njegovih ustnicah, ko je to govoril. Ni še slutil, da mu je bila namenjena grozna usoda, ki bo postavila na laž njegove lepe besede.

Življenje skupine »Codona« še zmerom spremljajo sijaj, uspeh in sreča, ki se jim kažejo v viharjih odobravanja, s katerimi jo povsod sprejemajo. V letih 1927 do 1929 so spet pri cirkusu Ringling Brothers na ameriški turneji. V Chicagu se sestane Alfred z Lilian Leitzel, prekrasno nežno blondinko, ki nastopa v istem programu, kot ena velikih točk. Ona je edina in radi nje ustavijo v drugih arenah cirkusa vse predstave, ko nastopa sama. To je največje priznanje, ki so ga ameriški cirkuški mogotci kdaj poklonili kakemu artistu. Alfred je Lilian poznal še od prej, leta in leta sta si dopisovala in njiju tajna ljubezen je zdaj potrjena s poroko. Sreča Alfreda Codone je popolna, z Lilian živi v najsrečnejšem zakonu, ki ga moti le to, da ne moreta nastopati hkrati v programu, kajti Lilian nastopa samostojno, a obe veliki senzaciji »Codona« in »Leitzel« sta za večino cirkusov predragi, da bi ju mogli kazati publikli skupaj.

Pozimi 1930/31 je skupina »Codona« spet v Evropi. Skupno z Lilian nastopa v Berlinskem »Wintergarten«. Nastop tria je podaljšan za en mesec, a Lilian odpotuje v Kopenhagen, kjer je obvezana nastopiti v varijeteju »Valencia«. Zelo težko se je podala na pot, mučile so jo temne slutnje in skoro bi odpovedala gostovanje. Toda artisti so navajeni izpolnjevati svoje obveze in Lilian je odšla, ko jo je Alfred za silo pomiril.

13. februarja je došla v Berlin žalostna vest. Radio je poročal:

»Lilian Leitzel je v Kopenhagnu padla z višine 14 metrov v areno, kjer je kot vselej nastopila brez varnostne mreže. Zdi se, da poškodbe niso smrtne.«

Alfred je takoj odpotoval z letalom v Kopenhagen, našel je ženo v bolnici nezavestno. Zdravniki ga pomirjajo in vrne se v Berlin, k nastopom. Toda že na kolodvoru ga dočaka brat z žalostno vestjo, da je Lilian podlegla. Alfred je na

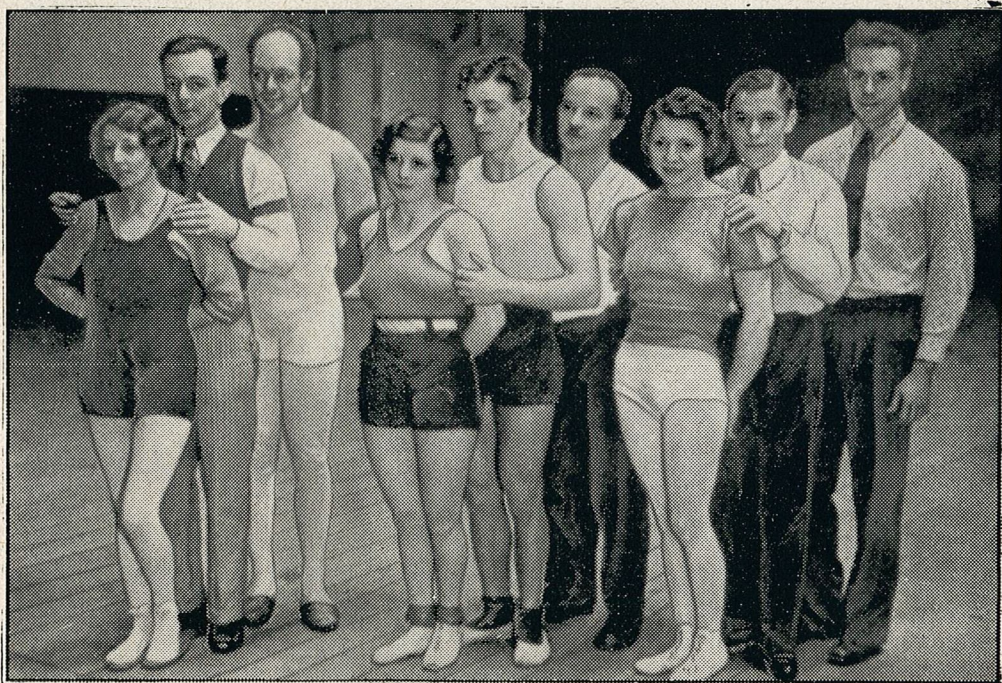
koncu svojih sil in zdi se mu, da ne bo mogel prenesti udarca, ki ga je zadel med temi kratkimi urami potovanja. Vrne se takoj spet v Kopenhagen na poslednje slovo od svoje ljubljene žene.

Življenje in delo potekata dalje. Samo Alfred ni več tisti kot je bil in ni več popolnoma gotov pri trojnem saltu. Zmerom pogosteje pada v mrežo. Povsod ga je oboževala publika, a zdaj se čuti osamljenega in jedva se še znajde v življenju. Da bi bilo vse žalostno za njim, se oženi s partnerico Vero Bruce in videti je, da se mu bo sreča še enkrat nasmehnila. V Long Beachu v Kaliforniji si kupi posestvo in njegov račun v banki raste naprej brez prestanka.

Januarja 1932 pokaže Alfred v Berlinu še enkrat svoj proslavljeni smrtni salto in likrati podpiše pogodbo za leto 1934. Toda med tem se je zgodilo nekaj nerazumljivega. Alfred Codona, najsmelejši in najboljši zračni akrobat, je v kratkem zahrbtnem hipu za vselej izključen od dela v skupini »Codona«. Pri enem svojih trojnih saltov je dosegel trapez s toliko silo, da si je razmesaril desno ramo in raztrgal dve glavni mišici. Konzultiral je neštete zdravnike, a vse zaman. Z železno voljo trenira dalje, vendar brez uspeha. Trojni salto zanj ni več dosegljiv. Opusti vse in si najde delo pri cirkusu Brothers in potem pri Hagenbecku, a ne more se navaditi na to življenje brez slave. Vrne se na svoje posestvo v Long Beach in dve in pol leti neumorno trenira s svojim bratom in ženo ljudi za novo točko »Codona«, ki odide v svet, a sam in njegova žena Vera Bruce ostaneta v Ameriki...

Bolečina in vznemirjenost mučita Alfreda. Temu se počasi pridružijo skrbi; dolgoletno brezdelje jemlje prihranke. Osnove zakona so podrti v svojih temeljih in ločitev je neizogibna. Radi ureditve se sestane zakonca 30. julija v pisarni nekega odvetnika v Long Beachu; 50.000 dolarjev je ostanek nekdanjega premoženja. Na prošnjo Alfreda zapusti odvetnik za trenutek sobo in že zagrmí pet streliv iz revolverja. S štirimi strelji je Alfred usmrtil svojo ženo, petega pa je prihranil zase. Tako je končal svoje življenje eden največjih artistov. Kaj je dejal takrat v Berlinu: »Nikdar ne bo artist streljal na svojega partnerja!«

Našli so še pismo s povsem zmedeno vsebino, naslovljeno mrtvi Lilian Leitzel, njegovi prvi ženi...

»Trije Codona«
s svojimi sodelavci v cirkusu

1015

Isto leto je zadnji Codona padel v pariškem cirkusu »Médrano« s trapeca. Ozdravil je še, a bilo je konec z njegovim nastopanjem. Nič več ni bilo čuti o njem do njegove smrti l. 1939.

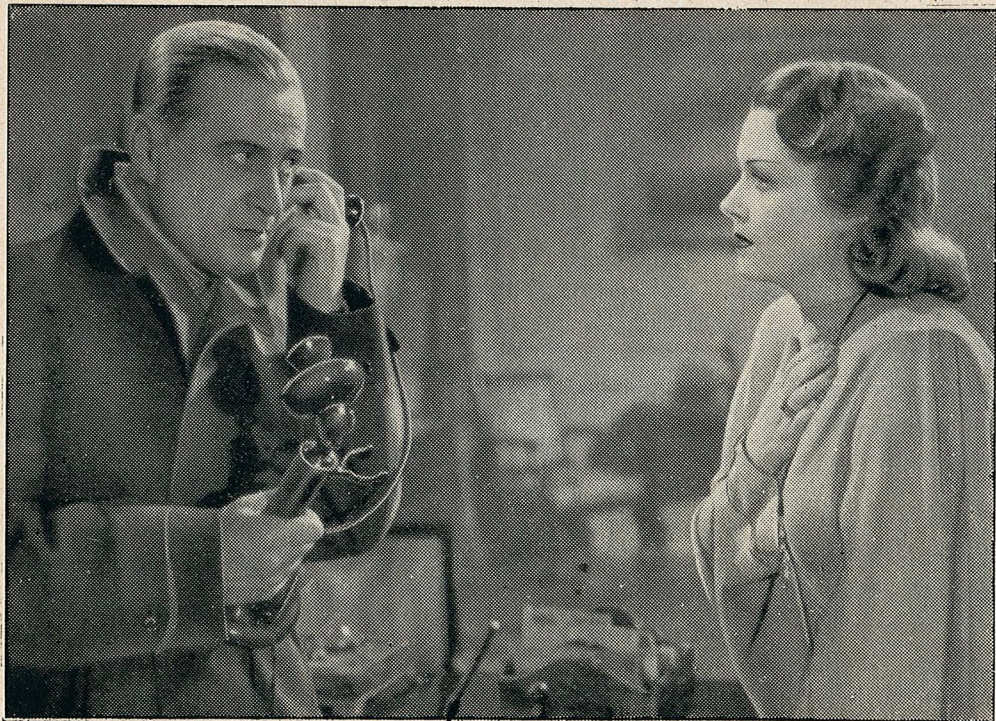
S strahotno okrutnostjo je izbrisala usoda to do zdaj največjo točko sveta s programa...

To je vsebina, ki jo naravno z nekaterimi dopolnitvami obdeluje režiser A. M. Rabenalt za novi Tobis-Cinema film »Trije Codona«, Alfreda Codona igra René Deltgen, Lala Codona Ernest v. Klipenstein, a starega Codona Josef Sieber. Za obe ženski vlogi Vero Bruce in Lilian Leitzel sta predvideni novi igralki, ki mnogo obetata in sicer Anelies Reinhold in Lena Norman. Dvojniki Codon v čisto artističnih prizorih bodo »Los Cherlos«, trije mladi ljudje, ki so z neznansko marljivostjo izvežbali svojo veliko točko na trapecu in jim danes že popolnoma dovršeno uspeva velika umetnina: trojni salto...

»Glenarvonski lisjak«

Neomahljiva, kakor vera je »mrznja Ircev, kadar se govori o svobodi njihove domovine. Kljub najstrahotnejšemu zatiranju in brezupnim borbam, v katerih je bilo prelite toliko krvi najboljših sinov, so ostali Ircei večni uporniki za svobodo in pravico domovine. Upiraje se tuji sili so se združili v tajno društvo in člani, večinoma preprosti kmetje se niso dali odvrniti s svojega pota dolžnosti, ki so jo prevzeli s prisego, kljub vsemu nasilju in kljub dvoletni igri sodnika Grandisona iz Glenarvona. Ta človek je izšel iz skromne okolice in je dosegel svoj po-

ložaj le s srečo in protekcijo. Zaslepljen od svojega častihleplja hoče na vsak način odkriti imenovano tajno irsko družbo in tako izvršiti svojo nalogo, poverjeno mu od angleške vlade. Kot rojen Anglež je vzel za ženo deklo iz starega irskega plemstva, ki je obubožalo, a je vendar uživalo velik ugled. Strastna ljubezen do lepe Glorije ga je zaslepila, da je začel živeti čez razmere, le da bi mogel ustreči vsaki njeni želji in kmalu se znajde v velikih denarnih težavah. Njegova žena ne veruje v njegovo pravičnost do Ircev in njen sum je potrjen, ko opazi, da Gran-

»Glenarvonski lisjak«

je naslov novega Tobis-filma z Olgo Čehovo in Carlom Ludwigom Diehлом.

Tobis

Foto: Terra

Paula Wessely kot Maria Ilona z Richardom Häusslerjem, ki predstavlja ogrskega vodjo Košuta.

dison obljubuje dvema kmetoma, da bo pustil njuna sinova iz zapora. Glorija se uveri, da tega ni storil in da je bila njegova prijaznost le pesek v oči.

Sir Ennis, eden irskih prvakov, ki je moral pred mnogimi leti pobegniti iz svoje domovine se je vrnil na Irsko, ko je zagotovil vladi, da se ne bo več bavil s politiko. Ta ugledni in viteški mož se zaljubi v lepo Glorijo, ki ga tako spominja na njegovo ženo, žrtev neke irske vstaje in na ženo, ki je neke temne noči pela posmrtno pesem padlim možem v samotni cerkvi, ko so ležala njihova trupla v kristah pred oltarjem. Osvoji si njeno srce in Glorija pristane na tajen sestanek z njim.

Prav v času tega sestanka je zašla neka ladja med čeri na obali in se zdi izgubljen, ker je nekdo ugasil luč na morskem svetilniku. Grandison pride v spremstvu obalnega nadzornika na mesto nesreče. Sir Ennisa nihče ni mogel najti. Nenadoma padejo strelji in krogla namenjena Grandisonu zadene obalnega nadzornika. Sum se zgoščuje okrog Sir Ennisa,

ki ne more dokazati svojega alibija radi Glorije, ker se je prav ta čas sestal z njo v neki lovski kočici. Javi se sam in vrata ječe se zapro za njim. Da bi rešila Sir Ennisa prizna Glorija svojemu možu Grandisonu sestanek z njim in Grandison ji obljubi, da se bo zavzel za njegovo osvoboditev. Tedaj pa se mu porodi načrt, kako se bo rešil tekmea v ljubezni in svojega političnega nasprotnika. Odloči se, da bo porabil Sir Ennisa po osvoboditvi za vabnika in z njegovo pomočjo uničil irski revolucionarni pokret.

Neka slovesnost katero so Irce priredili, je dala Angležem prelepo priliko za ujetje upornikov, toda nekdo je posvaril zarotnike in vsem je uspelo pravočasno pobegniti.

Glorija je uverjena, da je imel njen mož svoje prste pri tem napadu na Irce in v ogorčenju nad njegovim zahrbtnim ravnanjem za vselej zapusti njegovo hišo. V svojem velikem besu in ljubosumnju obdolži tedaj Grandison svojega tekmea Sir Ennisa za izdajalca Ircev. Radi tega se sestane tajno irsko sodišče, pred ka-

terim naj bi Grandison dokazal Sir Ennису izdajstvo. Medtem pa se ugotovi, da je Grandison sam povzročil nesrečo one ladje v nameri, da si z dobljeno zavarovalnino denarno opomore. Med zasедanjem tajnega sodišča zalotijo oblasti, ki jih je Grandison že prej o vsem obvestil, zbrane irske rodoljube in skoro vsi jim padejo v roke. Le redkim, med temi Gloriji in Sir Ennису se je posrečilo pobegniti. Skupaj zapuščata domovino s trdnó nado, da se bosta nekoč povrnila, ko bo zasijalo sonce svobode njuni dragi domovini.

Grandison, ki je iz koristoljubja in slepe ljubosumnosti igral to ogabno dvoлично igro, je na koncu sam žrtev svojih strasti. Izgubil je vse, ker se je boril z nečastnimi sredstvi in končno ostal sam prevaran.

To je v kratkem vsebina novega filma Tobis-Cinema »Glenarvonski lisjak«, ki ga je insceniral M. W. Kimmisch. Sir Ennisa predstavlja Carl Ludwig Diehl, Grandisona pa Ferdinand Mariau. V vlogi Glorije nastopi Olga Čehova. Dalje bo zaposlil film še mnogo drugih prvovrstnih igralcev.

Film »Robert Koch« si je ogledalo v Nemčiji nad 10 milijonov ljudi.

Uspeh Janningsovega filma »Robert Koch«, predstavlja tudi po številu gledalcev pravo senzacijo. Po najnovejših ugotovitvah si je tekom štirih mesecev, samo na področju nemške države ogledalo ta film 10.661.127 oseb. Istočasno je bil film predvaján v vseh sosednjih državah, tako da bode po zaključenem predvajanju v skandinavskih deželah, videlo ta film nad 20.000.000 ljudi. To je uspeh, ki ga še noben film pred tem ni dosegel.

VESTI IZ ATELJEJEV DRUŽBE TOBIS

Tirolski gorjani kot filmski igralci.

Nemški filmski krogi, kakor vse kaže, neprestano razširjajo svoje delovno območje. Letos bo storjen sicer malo tvegan poskus, da se spravi na platno brez vsakršnega ateljejskega snemanja življenje tirolskih kmetov. Osnova tega filma bo neka stara zgodba iz okolice Innsbrucka. »Jastrebrica Wally« je neka gorjanka in njena tragična zgodba se odigrava med domačini Oetzalskih Alp. Prekrasni gorski svet pa daje dejanju veličastno ozadje. Ob obisku številnih inozemskih novinarjev v samotnem Oetzalu, kjer delajo že pet mesecev na tem filmu, je govoril režiser Hans Steinhoff o tem problemu. Po ogromnem uspehu filma »Robert Koch«, se je lotil te izredne težavne naloge in njegova namera je, da pokaže v filmu prave in resnične ljudi, kot so v svojem življenju, prave z vso trdoto, kakor je

Foto Terra

Potapljač v jeklenem oklepu in deklica. René Deltgen in Winnie Markus v prizoru iz filma »Požar na oceanu«, ki se konča s tem, da reši potapljač ogroženega prijatelja iz morske globine

priroda v kateri žive. In pri vsem tem je glavno to, da bodo posneli vse prizore od največjih do najmanjših izključno v naravi, torej po kmetijskih domovih in veličastnem gorskem svetu. To pomeni, da so morali za snemanje filma in reprodukcijo zvokov najti docela nova pota. Nad 70% sodelujočih še nikdar ni videlo nobenega filma, kaj še da bi bili filmani. Režiser Steinhoff je prepričan, da bo desegel popoln uspeh, kar ob njegovih odličnih sposobnostih ni dvomiti. Glavno vlogo je poveril mladi umetnici Heidemarje Hathayer.

»Pandur Trenk«

Te dni so začeli v Tobisovih ateljejih snemati prizore za film »Pandur Trenk« s Hansom Albersom v naslovni vlogi in Käthe Dorseh v vlogi cesarice Marije Terzijice.

»Vesele ženske«

Snemanja za ta film so zdaj končana. Dejanje je posneto po Nicolaievi operi »Vesele žene Windsorske«.

M. Foto: Tobis-Haendler

Helli Finkenzeller
v rokokojskem kostumu v filmu o Mozartu

ANEKDOTE

Vsaka zabava stane denar

Franc I. je uvedel nove in še občutnejše davke, kakor njegov prednik. Ljudje so godrnjali. Ko je cesar izvedel, da je narod nejevoljen, je smehljaje dejal:

»Naj godrnjajo! Malo zabave morajo imeti za svoj denar.«

Začasno

V graščinski sobi v Chebu na Češkem je vratar kazal tujcem izletnikom sobo, kjer je bil leta 1634. umorjen znani nemški vojskovodja Wallenstein.

»Meni se zdi,« je ugovarjal eden izmed izletnikov, »da umor ni bil izvršen prav v tej sobi.«

»Seveda ne,« je dopolnil vratar, »toda ono sobo zdaj čistijo, pa kažem začasno to, v kateri smo zdaj.«

Podobno ali ne

Bogataš je naročil pri portretistu Van Dougenu portret svoje žene. Ko sta se dogovorila za ceno, je dejal gospod soprog slikarju:

»Zdaj upam, da boste napravili res lepo sliko.«

»Kakor mislite,« je pristavil mojster. »Zdi se mi, da za vas ni važno, ali ji bo slika podobna ali ne.«

Prav nazadnje

Slavni francoski satirik in sodobnik Martina Lutra Rabelais (umrl leta 1553.) je zvedel nekoč, da se je obesil eden izmed njegovih znancev. Kar v glavo mu ni hotelo in čudil se je glasno:

»Obesil se je? Za tak korak bi se pa res odločil šele tedaj, če bi se potrgale vse vrvi.«

✦

Nagel odgovor

Učitelj: »Binček, kaj si predstavljaš pod visečim mostom?«

Binček: »Vodo, gospod učitelj.«

✦

Predlagan sporazum

Plašen gospod kriči, ko ga napadejo roparji: »Gospodje, kaj mislite o nenapadalni pogodbi!«

»Uro in denar sem, pa podpišemo«, reče eden in ga mahne po buči.

✦

Pri zobnem zdravniku

»Plombirati Vam moram zgoraj šest in spodaj sedem zob.«

»Za boga ne!« se oglasi starikava Koprnela. »To je trinajst zob. Plombirajte mi še kakega, jaz sem namreč silno praznoverna.«

M. Foto: Tobis (Wunsch)

Iz filma »Dva sta za Percyjem«

Učinki volje

Ne pravim: Ne smeš jesti mesa! Ampak pravim: Kdor je meso, mora imeti tudi moč, usmrtiti žival z lastno roko. V naših časih se onesveščamo, ko se zakolje prašič, toda njegova pečenka nam ugaja.

Smrt

Ljubim smrt. Ne kot odrešiteljico, kajti ne trpim na življenju. Ne, ampak kot izpolnjevalko. Smrt mi bo prinesla vse, česar manjka. Sele potem bo dozorela setev mojega življenja. Smrt mi ne vzame ničesar, temveč mi da še več. To zdaj vem, in če mislim nanjo, mi je prav tako pri srcu kakor tedaj, ko smo še otroci čakali na božično drevo: sedeli smo v temi, toda skozi priprta vrata je sijal žarek prijazne svetlobe.

ženske

Od Danteja in trubadurjev preko Shakespearea do Goetheja in do romantike je bila ženska velika pomočnica možu, da je mogel iz vsakdanjosti v večno in skoraj smo pozabili, da je morala biti ta metafizična stvar, ki je bila ženska, vendar le človek, ki smo jo mogli videti.

Eleonore Duse

Takšna je bila tedaj. Takšna je bila še, ko sem jo bil videl 1891 v Petrogradu v omotici očarljivosti... Takšna je bila, ko se je 1892 prvič prikazala na Dunaju. Posrečilo se ji je, da je stisnila ves pekel svojih strasti v divji trenutek, ki ga je tako, kakor ga je čutila izbruhnila še gorečega in z vso lavo... Imela je moč nad našimi čuti in našimi živci, moč, ki je gledališče pred njo ni poznalo.

ROJSTNEGA DNE NIMA...

Američan Jim Dennison je rojen dne 30. februarja. Zato ni mogel nikdar praznovati svojega rojstnega dne. To je bilo tako: 29. februarja 1904 je gospa Dennison na »Sibiriji«, parniku, ki je tačas vozil po Tihem oceanu med Jokohamo in Vancouverom, povila krepkega dečka, našega Jima. Tisti dan pa je — po čudnem slučaju — ladja pustila za seboj 180 šir. stopnjo, kjer se datum spremeni. Potniki, namenjeni od vzhoda proti zahodu, izgubijo en dan, v obratni smeri pa ga pridobijo. Kapetan je torej v rojstno knjigo vpisal za rojstni dan 30. februar...

Morda najlepša vloga Paule Wessely

Velika igralka igra naslovno vlogo v novem Terra-filmu »Maria Ilona«.

Terra

7. nadaljevanje.

Hegan pa je imel že pet križev na hrbtu. No, kaj za to! Bil je Amerikanec in povrhu še samec.

»Striček!« je dejal nato Jack čisto resno in energično. »tega ne smete storiti! Konkurza firma Hegan ne sme napovedati!«

»Ne sme? Saj mora!« je odvrnil šef ves jezen in žalosten. »Kaj veste za drug izhod? Jaz ne poznam nabenega. Ti prokleti bakreni papirji! Da, če bi mogel plačila za par mesecev zavleči! Medtem se papirji že spet dvignejo... morajo se dvigniti, sicer pojde vsa industrija k vragu. Toda Dick Patton je trmoglavec. Počakati ne bo hotel. — Poznam ga.« •

»Če ni iz zagate nobenega izhoda.« je dejal Jack ter se lisjaško smehljaj, »potem morava pač tak izhod sama narediti. — Poglejte, prosim, tale predal? Kaj vidite? Štiri zavoje po 500 bankovcev, vsak za 1000 dolarjev, torej: suma dva milijona dolarjev.«

»Dam!« je vzkliknil Hegan in planil k blagajni. »Kako je to mogoče?«

»Stojte, striček, stojte!« ga je odriival Jack. »Nikar preblizu! Lahko bi se pričali, da je le gornji bankovec pristen, vsi ostali pa — papir.«

»Ah!« je zajechal šef in omahnil nazaj v stol. »Čemu zdaj toli neumna šala?«

»Za vas to ne sme biti šala!« je dejal Jack z najresnejšim obrazom. »Vi morate biti kot skala trdno prepričani, da leži v tejle blagajni poštenih bankovcev za dva milijona dolarjev... prav tistih, s katerimi hočete jutri plačati Dicku Pattonu...«

»In če sem prepričan, kakor želite?«

»Potem vam tale dva milijona dolarjev nocoj ponoči lepo ukradem!« je dejal Jack. »Da, jaz, vaš blagajnik, vam zaigram vlogo milijonskega tatu, da rešim firmo poloma.«

Oliver Hegan je strmel brez besed v Jackove poredne oči in majal z glavo.

»Ne razumete? Jaz izginem z vašimi milijoni — vi pa se jutri na vse zgodaj odpeljete k Pattonu ter mu vse poveste... In kaj se zgodi potem?«

»Patton mi ne bo verjel!«

»Mora verjeti!« je vzkipek Jack. »Poveste mu, da vas je ta prokleti evropski tramp... ta brezmejno podla duša... ta vnebovpijoče nehvaležni zet, nesramno osleparil in okradel... poveste mu vso mojo pisano biografijo... zakolnite, zajokajte... izpultite si makar tri, štiri lase in — Dick Patton vam bo verjel!«

»Mislite, da bo —?« je vprašal Hegan, že poln upanja.

»Mora! A prej se peljete še na policijo ter me ovadite. Za mano pa pošljite Bobba Dodda seveda.«

»Ta vas ujame! Ta vas zgrabi, še preden boste v New Yorku!« se je Hegan vznemiril znova. »Pomislite, kakšne bi bile potem posledice zame in — še posebej za vas!«

Bobby Dodd me nikoli ne dobi!« je izjavil Jack.

»Najpremetnejši detektiv! Dobi vas!« je ječal Hegan. »Vzemite kakšnega drugega, le tega Dodda nikar!«

»Ravno najpametnejši mora biti!« se je smejal Jack. »Najslavnejši! Prva ameriška kapaciteta! Vsi germanski časopisi so polni Doddovega imena... njegove slike prinašajo... kako se oblači, kako jé, kako spi, popisujejo listi. Zato hočem, da me lovi baš on!«

»Ampak Dodd ujame resnično vsakega lopova!« se je jezil Hegan.

»Tako se bere v časopisih, da,« je pritrnil Jack. »O tistih, ki so mu ušli, seveda listi ne poročajo. A kdo poroča? Bobby Dodd sam in njegovi plačani žurnalisti! Reklama ga ogromno stane! Reporterji so dragi, in časopisi ne priobčujejo ničesar brezplačno. Kupčija je kupčija, striček, a Doddova slava je le — papir. Sicer pa ne trdim, da bi bil Dodd tepec. Nikakor ne. Saj je Amerikanec! Toda genij ni, nego le — najboljši germanski detektiv, nič več!«

»Kaj to ni dovolj?«

»Za vas gotovo,« je pritrdil Jack, »toda jaz sem Slovan, zato mi Dodd ne imponira. Koliko stavite z menoj, da bom vlekel Bobba Dodda celo leto po svetu za nos? Koliko stavite, da me tekom enega celega leta ne zgrabi in ne aretira? — Po preteku leta pa se bodo vaši bakreni papirji, upajmo, zopet dvignili, — Dicka Pattona plačate, in jaz se vrnem zopet k svoji dragi ženki!«

»To hočete storiti zame?« se je čudil Hegan ter si otrl potno čelo.

»Da, za vas in za svojo Polly!« je pristavil Jack. »Pred dvema letoma sta mi vidva rešila življenje...«

»Vi ste rešili življenje moji Polly in menda tudi meni!« je ugovarjal Hegan.

»Vidva sta me rešila dvakrat... dala sta mi vrhu tega poklic, ki me osrečuje, dala sta mi sijajen obstanek... kot krono vsega mojega blaženega življenja pa ste mi dali, ljubi striček, še svojo nečakinjo Polly, ki jo nepopisno ljubim. Za vso to srečo sva vam hvaležna. A kako naj vam svojo hvaležnost dokaževa? Dovolite zato vsaj meni, da rešim firmo in vaš ugled!«

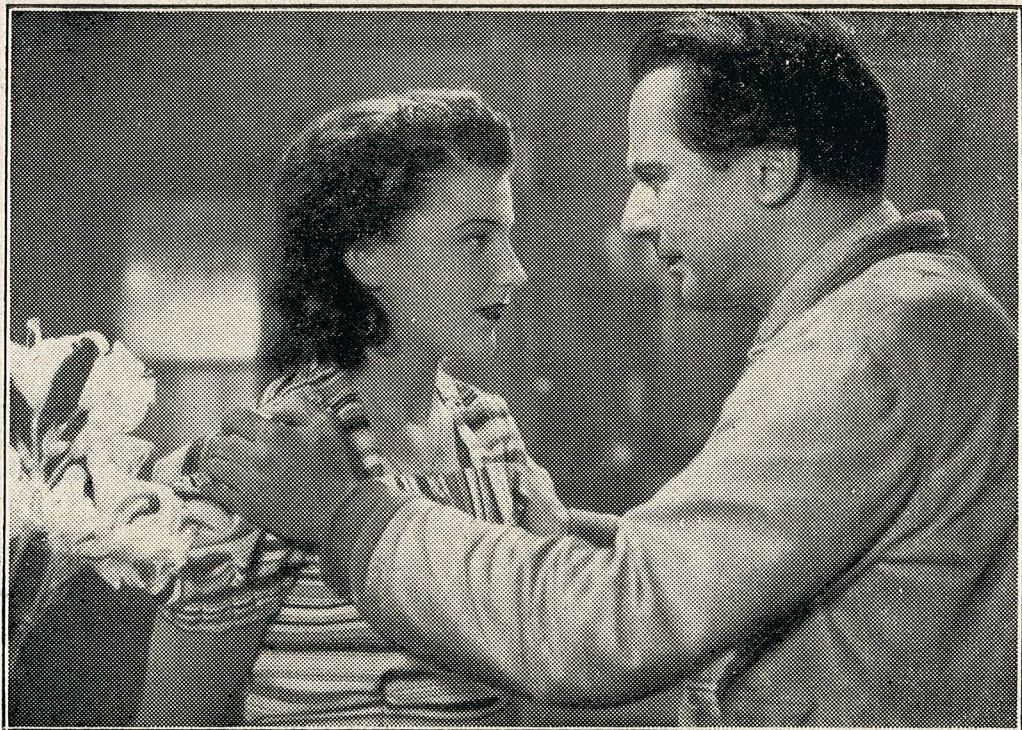
»Toda Dick Patton!« je zajavkal šef.

Suez? ...

»Če vidi, da sem vam z dvema milijonoma ušel, vam brez dvoma dovoli, da plačate dolg kasneje. Zato pa pošljite za mano Bobba Dodda, da me ujame in reši denar. — Dokler bo imel vaš upnik le še količkaj nade, da me Dodd aretira, gotovo ne bo veleugledne firme zaradi bagatele dveh milijonov pognal na boben. Dick Patton bi bil slab trgovec, toda to vem, da je sicer trmast oderuh, a premeten trgovec. Seveda, če greste jutri k njemu ter mu skesano priznate svoje nesrečne špekulacije, vam brez usmiljenja zavije vrat ter bo zadovoljen, če dobi deset odstotkov iz konkurza!«

»Toda Bobby Dodd! Premalo ga cenite,« je še ugovarjal Hegan.

Winnie Markus

z režiserjem Güntherjem Rittau v pavzi snemanja filma »Požar na oceanu«.

»A vi premalo cenite mene!« se je raztogotil Jack. »Strela božja, jaz vam dokažem, da se prebrisan Slovenec ne ustraši niti junaka iz najnesramnejše ameriške reklame, čeprav trdijo, da smo Slovani inferiorna ljudska vrsta!«

»Toda če vas Dodd slučajno le zgrabi? Saj veste: Tepci imajo največjo srečo!«

»Potem mu pač zopet uidem,« je izjavil Jack samozavestno.

»Ampak če vas vendarle zgrabi in pritira semkaj pred sodnika, — potem bom razkrinkan kot slepar in onemogočen za večno!«

»Kajpak!« se je zasmejal Jack. »Če me postavi pred sodnika, vzamem pač vso krivdo nase in vi ostanete nedolžen, kakor najbolj naivna devičica. Če mi pre-
skrbite še dobrega zagovornika, smem upati, da se izmuznem celo brez kazni, svet pa mi bo pel reklamo, da sem na svoj rizik poskušal rešiti poloma svojo firmo!«

»Jack, dragec!« je kričal Hegan in objel svojega blagajnika, »Vi ste vražji človek! V božjem imenu! Podajam se v vaše roke. Storite kar hočete! Z vsem sem zadovoljen. Toda če se vam vse posreči in če bo firma Oliver Hegan rešena, potem — potem se bo glasil novi napis na njenem pročelju: Bell & Hegan!«

»Velja!« je odgovoril Jack in udaril v nastavljeno šefovo dlan. »Sprejemam za svojo Polly in za potomce, če jih nama Bog da.«

In ponudil mu je palico in klobuk.

»Zdaj pa pojdite lepo v svoj klub!« je dejal. »Tam najdete Dicka Pattona. Lahko ga že nekoliko pripravite. Toda previdno! Medtem se lotim javnih knjig. Poskrbeti hočem, da ne bo mogel dvomiti nihče o tem, da je bilo nocoj v tejle blagajni resnično dva milijona dolarjev pripravljenih za izplačilo. Pred polnočjo pa izginem odtod. Če hočete, pridete lahko iz kluba zopet semkaj.«

»Kam pa nameravate?«

»Na Nemško. Obiskati hočem svojega strica, Morda je postal medtem že justični minister... A zdaj še nekaj: zelo važno! Žal, da moram pustiti svojo ljubo ženko tukaj. Tudi povedati ji ne smem svojega namena, ker srček je preveč zaljubljen: ne pustila bi me odtod ali pa bi se mi obesila okoli vratu in bi hotela z menoj!

Toda razumeli boste, da defraudant ne more bežati s svojo ženo, čeprav jo ljubi še tako vroče.«

»Goddam!« se je zdrzil Hegan. »Polly... Polly naj ostane tu?«

»Da, pri vas! A vi ji poveste resnico. Sicer me bo še ona smatrala za resničnega tatu, kar bi mi bilo vendarle nekoliko neprijetno. Povejte ji, potolažite jo in... in zdrava ostanita!«

Objela sta se in poljubila...

Deset minut nato je stopil Oliver Hegan v »Exzelsiorklub« vesel, živahen, eleganten kakor vedno.

Za igralno mizico so že sedeli Dick Patton, njegov milijonski upnik, Reginald Splarks, trgovec z žitom, in Merryman Peacock, ravnatelj tobačnega trusta, ter so mu migali s pokerskimi kartami.

Hegan je prisedel ter igral zelo previdno.

»Hegan je nocej bojazljiv!« se je ljutil Dick Patton.

»Jutri moram plačati dva milijona!« je zagodrnjal Hegan. »To niso mačje solze. Pravkar sva jih z blagajnikom seštela in položila v blagajno.«

»Neumnost!« je zagodrnjal Splarks. »Dveh milijonov se ne spravlja v blagajno, nego v banko!«

»No, da, v banko firme Oliver Hegan,« je odgovoril Hegan z rahlo ošabnostjo.

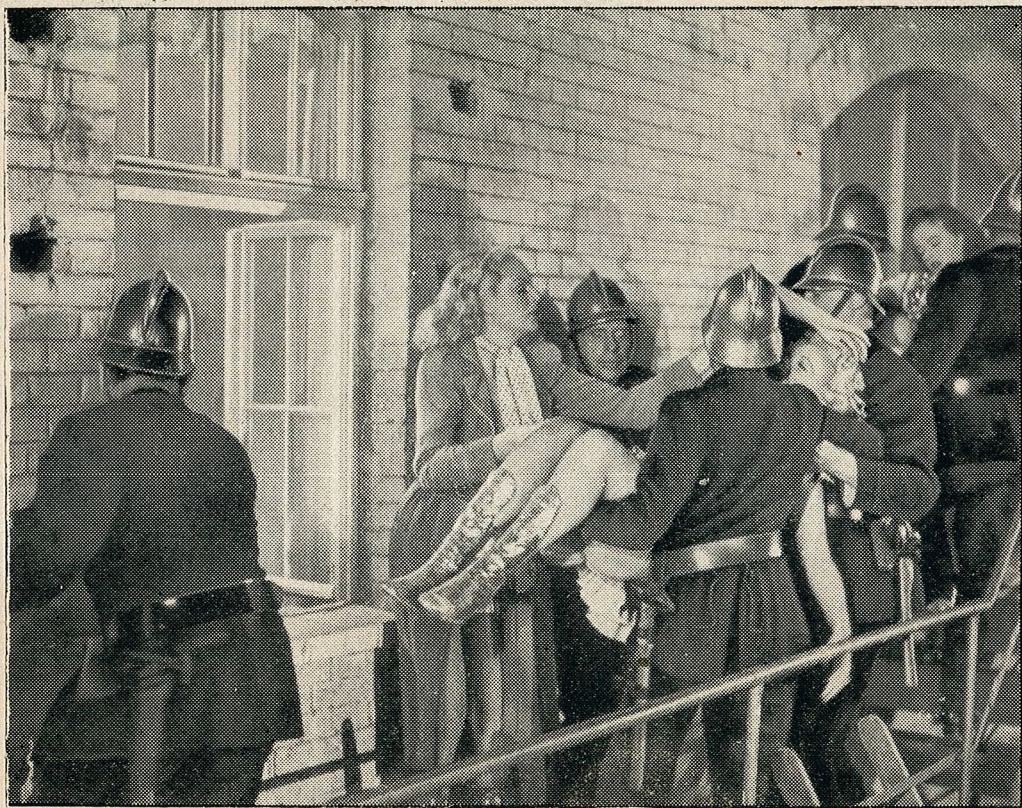
»Pa bi bili lahko prinesli denar precej s seboj,« je pripomnil Dick Patton.

»Firma Oliver Hegan plačuje vselej točno ob določenem roku,« je izjavil Hegan hladno.

Igrajmo vendar!« je zakričal Peacock. »In kdor zine besedo o kupčiji, plača globo sto dolarjev!«

In kartali so dalje...

(Dalje prih.)

Charlotte Thiele

Tobis

v nekem prizoru novega Tobis-filma »Plešemo okrog sveta.«

(A. Mousset: L'Echo de Belgrade.)

V 30 letih bo prebivalstvo Poljske prekosilo Nemčijo, medtem ko se bo Jugoslavija približala Italiji.

Slavofilstvo, eden izmed velikih nespo-razumov v zgodovini. Razumejo se zgolj slovanski narodi, ki niso mejaši: Čehi in Jugoslovani, Bolgari in Poljaki.

*

Vseslovanska bajka: carska Rusija je delala vseslovansko politiko samo tisti dan, ko si je smrt zadala in na ta način zagotovila nezavisnost novih slovanskih držav.

*

Tisočletna krivica se ne odpravi kar tako. Vpričo brezbriznega sveta čakajo Slovani že deset stoletij svojega prostora na soncu. Toliko da so ga dobili, pa svet že vpije po reviziji.

*

Prej zadovoljna država, obdana z nezadovoljnimi narodi, je Madžarska postala nezadovoljna država sredi zadovoljnih narodov. Danes je ona bojoviti petelin evropskega iredentizma.

*

Najlepši paradoks iz zgodovine: Madžarska — zagovornica narodnih manjšin.

*

Za francoskega meščana so se balkanske države rodile pod znamenjem otomanskega dolga. Ob krizi so to zavezniki, v mirnem času pa dolžniki.

*

Za velesile so balkanski spori šiba božja. Toda na Balkanu so prepiri zato, ker so na svetu velesile.

*

Srbija: dežela brez bogotajcev in brez mistikov.

*

Eden izmed narodov, čigar narodna zavest se je izkristalizirala okoli poraza: Kosovo.

*

Makedonsko vprašanje: eksplozivna zahteva, ki nudi to posebnost, da se ne opira na zemljepis ne na zgodovino, niti ne na pleme ali vero.

*

Avstrija je bila razvajanje Evrope. Svojo prosveto je jemala pri Slovanih, svojo milino pri Benečanih, svoj dvor pri Špancih, svojo apostolskost pri papežu in svoje finance pri Judih.

*

Judje zavzemajo v vzhodni Evropi dva tečaja v družabnem življenju: prekucstvo in priživništvo.

Kdor živi v vzhodni Evropi in ni anti-semit, je svetnik ali pa žid.

IZ UREDNIŠTVA

Odgovori in vprašanja

A. L., K. Preglejte odgovore v prejšnjih številkah in naši boste. Istih stvari ne moremo zmerom ponavljati.

M. K., C. »Emona-film« v Ljubljani je zastopstvo filmskih družb, odnosno izposojevalnica filmov in ne samostojna filmska družba.

B. R., L. Uredništvo je obvezano varovati uredniško tajnost in nikomur ne sporoča imen vpraševalcev.

P. L., M. La Jana stanuje v Berlinu, Grunewald Höhmannstrasse 8. Pisati ji morate nemško. Morda ustreže Vaši želji in Vam pošlje svojo sliko.

G. J., L. Veliko število filmov, ki jih izdelujejo v drugih državah pri nas ni na sporedu, ker so propagandnega značaja. Ko bi se nas kak podjetnik drznil trapiti z njimi, bi mu bržkone razdejali dvorano.

V. V., O. Povedali smo že, vendar ponavljamo: Omejena reklamna sredstva nekaterih filmskih podjetij nam tega ne dopuščajo. Kje naj staknemo željene slike, če nam jih podjetje ne da na razpolago?

H. H., M. Črnolasa osemnajstletna deklica vitke postave želi dopisovati z Vami, ker jo veže ista usoda — osamljenost na deželi. Odgovorite ji na naš naslov pod geslom »Fatima«.

Specijalistka. Vaši želji bomo v prihodnje ustregli. Križanka vendar ni tako težavna, da bi je ne mogli rešiti. Nekateri reševalci si žele še težavnejših!

B. N., C. Grethe Weiser stanuje v Berlinu, Grunewald, Trabener Strasse 33. Pišite nemško in nam sporočite če prejmete odgovor.

V. K., L. Grafološki kotiček bomo začeli objavljati, čim se javi dovolj zanimancev. Počakajte dotlej.

Lulu Bele. Vaše pismo v angleščini je brez napake in ga morete brez skrbi odposlati.

G. J., M. Pošljite nam 4 Din v znakah, da vprašamo.

H. V., L. Posedujete gosli v katerih je napis »Jacobus Stainer in Absam prope Benepontum 1663«, radi bi vedeli kaj to pomeni. Izdelovalec gosli Stainer je bil učenec znanega izdelovalca vijolin v Cremoni Amatija. Če ni napis ponarejen so so Vaše gosli dragoceno! Vendar Vas moramo opozoriti, da je med stotimi izdelki Stainerja najmanj 99 ponarejenih. Dajte gosli kakemu strokovnjaku v pregled.

F. K., I. Želite spoznati deklico do dvajset let, kateri ste pripravljene omogočiti posejanje kina in gledališča, le da bi Vam hotela delati družbo. Stari ste 25 let, visoke postave in prijetne zunanosti. Čitateljice naj pošljejo ponudbe, po možnosti s sliko na naš naslov pod geslom »Kavalir«.

B. R., L. Film je imel naslov »Dolina smrti« in je bil predvajan tudi pri nas. Dokaj običajna kovbojska in roparska zgodba se je odlikovala po neprestanem obračunavanju s streljanjem. Kritični gledalci so našli že v prvem dejanju 27 mrtvih.

C. E., T. Vzrok, da zgodba »Morski volk« Jacka Londona še ni filmana, bo bržkone v tem, ker se skoro vse dejanje odmotava na krovu jadrnice; Režija bi bila postavljena pred izredno težavno nalogo in bi kljub vsému bil film bržkone dokaj enoličen. — Filmske družbe prejemajo vsak dan po nekaj del, a le redko katero je sprejeto. Izjema je roman dr. P. Brežnika »Temna zvezda«, ki je predelan za filmski manuskript prejel drugo nagrado. Film najbrž ne bo nikoli; če ste roman brali že veste zakaj!

H. L., P. Pisma ne moremo razbrati, menda ste hoteli pisati francoski, a v Vaši francoščini je vsega pet francoskih besed.

F. D., E. Krizanke ne moremo objaviti, ker je sestavljena iz okrajšanih besed. Kdo naj ve, da je po Vašem »Adm« Admont v Avstriji in »Belak« Beljak? S podobno možgansko akrobatiko se je ukvarjal nekdanji Crassus v reviji »Žis«.

D. S., L. Znanja slovenska nezaupnost do vsega lastnega, nas v našem delu silno ovirata. Nekatera večja gostinska podjetja sta nam poslana izvode zavrnila, a prepričali smo se, da dajejo gostom na razpolago tuje publikacije. Započeli bomo akcijo, da se ugotovi kaj nudijo mesto domačega tiska. Po dobljenih informacijah moremo sklepati, da bo objava dejstev izborna reklama za nekatere lokale! Zadevo načnemo v kratkem.

A. U., K. Mi ne delamo nobene propagande za tujo filmsko industrijo. Toda dokler smo izključno navezani na inozemsko produkcijo, moramo pač pisati o njej. Kadar bomo začeli filmati sami, bo naša revija prva, ki bo pozdravila vsak še tako skromen začetek. Dvomljiva podjetja, ki so zvrtila vsega skupaj nekaj metrov neporabnega traka pa za nas ne pomenijo začetka resnega dela.

R. C., L. Mi Vam prav radi verjamemo, da ste popolnoma podobni Mariki Röck, toda če Vam bo to kaj koristilo ne vemo. Bolj važno bi bilo, če bi znali tudi tako plesati kakor Marika Röck.

F. V., L. »Goldfisch« nagradni natečaj bomo razpisali predvidoma v 12. številki revije. Pogoji ostanejo isti.

R. I., C. O tem nam ni nič znanega. Filmske družbe ne nabirajo naraščaja z oglasi v časopisih. Bodite previdni, da se ne znajdete med signori onstran meje v kaki zloglasni družbi. Pošljite nam dotični oglas, da opozorimo še druge naše čitateljice.

T. Fr., R. S samim zaupanjem vase ne boste ničesar dosegli. Vprašanje je le, če imate sposobnost...

V. D., L. Italijanske pošte zavračajo našo revijo kot nedopuščno. Ne moremo ničesar ukreniti.

J. O., V. Stari ste sedemnajst let, prijetne zunanosti; a kot slabo plačana namješčenka ne morete dosti zahajati v kino. Želite spoznati gospoda, ki Vam bi to omogočil. — Dopise na naš naslov pod »Kino«.

R. U., Z. Recepta za to kremo ne poznamo. Če se je niso izmislili zgodovinarji, Vam ga morda napiše zdravnik.

F. V., L. O filmski produkciji omenjene države ne bomo načelno ničesar poročali. Mislimo, da razumete zakaj. Zob za zob!

T. U., M. Film »Demonska simfonija« smo dolgo iskali, ker nam niste sporočili katera družba naj bi ga izdelala. Zdaj je na sporedu nekega kina na periferiji Ljubljane. Film ni prav nič demonski temveč kar obupen ameriški trač brez vsebine. Don Ameche je že nastopil v katerem boljšem delu.

E. S., L. Oglasite se pri nas, zadevo Vam bomo radi pojasnili.

W. T., F. Z omenjenim časopisom nimamo nobene zveze. — Želite si boljših filmov in brez srbohrvatskih napisov. To je zadeva! Pripravljen imamo članek, ki jasno vprašuje koliko časa nameravajo kinii še izkušati potrepljivost gledalcev. Počakajte, da ga natisnemo.

Ostalim vpraševalcem odgovorimo prihodnjic; obenem prosimo naj nam zadajajo samo vprašanja iz filmskega področja. Kdor želi pismen odgovor ali pošiljko, ki nam je došla pod šifro, naj priloži znamko.

IZ UPRAVE

Pošta nam vrača poslana izvode, ker nekateri naročniki ne sporoče pravočasno spremembe naslova. Tako so nam bili vrnjeni izvodi zadnje številke:

M. N., V.-D. z opombo »Neznan«.

G. L., D. z opombo »Odpotoval«.

F. K., L. z opombo »Neznan«.

Odpošiljanje revije na navedene smo ustavili, dokler ne prejmejo točnih naslovov!

Razpečevalci naj vsaj vsaki dve številki obračunajo prodane izvode. Provizija je 25%, denar je nakazati po poštni položnici, št. računa 15.703. Nerazpečane izvode vrnite istočasno.

Nagradna križanka

1	2	3	4	5	6
	7		8		
9	10	11		12	
13	14		15		
16	17		18		
19	20	21	22	23	
24					
25	26			27	28
29	30		31		
32		33	34		
35	36			37	
	38		39	40	
41					

Vodoravno: 1. človek, ki ima denar, 7. konj v turščini, 8. soglasnik, kakor ga izgovarjamo, 9. nota v solminizaciji, 11. sveta gora v Grčiji, 12. kratici imena pisca vojnega dela »Na krvavih poljanah«, 13. starejši veznik, 15. mala soba, 2. sklon množine, 16. ima domača žival pod kožo, 18. to, kar naše čitateljice najbolj zanima, 19. konj v turščini, 20. reka na Češkem, 23. starejša vprašalnica, 24. glasbeno delo, 25. dva soglasnika, 26. cerkveno okrožje, 27. kratici imena pisca knjige »Jakopičev zbornik«, 29. ima voznik, 31. glina, 32. muslimansko moško ime, znano iz bajk o 1001 noči, 34. domača žival, 35. egipčansko božanstvo, 36. gora na Koroškem, 37. kratici imena našega pisatelja † 1918, 38. soglasnik, kakor ga izgovarjamo, 39. skrajšani vrstilni števniki, 41. naslov filma, o katerem smo poročali v zadnji številki revije.

Navpično: 1. nekaj, kar je v tesni zvezi z gledališcem, 2. veznik, 3. del imena slov. filmske igralkе, 4. važno tvorivo, 5. veznik, 6. kovina za okrasje, zlitina bakra, aluminija itd., 10. pokrajina v Turčiji, kjer je najhujše divjal potres, 12. ničvreden človek, 14. domač izraz za pivo, 15. dva samoglasnika, 17. skandinavsko moško krstno ime, 18. žensko krstno ime, 21. oče, 22. drevo, tudi kraj z velikim rudnikom bakra v Jugoslaviji, 25. oblika glagola zbrati, 28. listina o zavarovanju, 30. dva soglasnika, 31. dva soglasnika, 33. bolečina, drugi sklon, 34. ptica, 38. soglasnik, kakor ga izgovarjamo, 34. vzklik presenečenja ali nevolje.

NAGRADE

Način razdelitve nagrad smo zdaj nekoliko spremenili. Podelili bomo vsega deset nagrad, ki jih predstavljajo fotografije filmskih igralcev in igralk, izmed teh nagrajencev pa bomo izžrebali posebe še tri, ki bodo po pol leta prejeli revijo brezplačno. Eno dodatno nagrado smo namenili reševalcu, ki je pravilno rešil vse križanke, a doslej še ni bil nagrajen. Ta bo vse leto prejemal revijo brezplačno.

Torej na delo! Rešitve nam pošljite čimprej in ne pozabite priložiti kupona.

Kupon

za križanko v 8. štev. revije »Film«

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE v 7. številki.

Vodoravno: revolucija, in, Ig, šb, amen, p. s., Ira, tri, Cepo, Isis, az, krok, si, Polikarp, no, Omar, em, Ask, Ivo, vlak, klen, Da, Odol, kg, Ir, os, Hilde Krahl,

Navpično: Rašica, vi, ona, cin, Ig, Assisi, brez posla, A. P. (Alfonz Paulin), prispevek, ts, oklo, Ikar, Rim, oka, navdih, Mongol, ka, il, kord, klor, il, sa.

Tokrat reševalci niso bili preveč marljivi in prejeli smo dokaj manj rešitev kot običajno. Nekateri so poročali, da je bila križanka pretežavna, nekateri pa so jo rešili z lahkoto. Vsem pač ni možno ustreči!

NAGRADE

1. nagrado je podelil žreb A. K., L., ko pa smo pregledali rešitev, ki je bila popolnoma pravilna, smo opazili, da ni bil priložen kupon. Žrebali smo drugič in prejme **Ivica Kosi** v Ljubljani, Gosposvetška cesta št. 14 dve originalni fotografiji filmskih igralcev ali igralk po lastni želji. Oglasi naj se v kratkem v našem uredništvu in si sliki izbere.

2. nagrado prejme **Franc Holzer**, dijak v Ljubljani in sicer eno originalno fotografijo po lastni želji, poleg tega je bil izžreban za dodatno nagrado — pol leta bo brezplačno prejemal revijo.

3. nagrada bo razveselila **Mileno Fon** na Jesenicah. Prejme originalno fotografijo Zarah Leander z njenim lastnoročnim podpisom.

Tolažilne nagrade

dobe — vsak po eno originalno fotografijo: **Friderik Basang**, Ljubljana, **Mirje, Marica Gornik**, Celje (naslov), **Ivo Kodrič**, Zagreb, **Pantovčak 34, Fanika Milič**, Maribor (naslov) in **M. Pollak** v Kamniku.

Po možnosti smo se ozirali na želje nagrajencev in jim izbrali slike, kakor so si jih želeli. — Nagrajenci iz Ljubljane dvignejo nagrade v uredništvu.

Pripominjamo, da naj reševalci ne pozabijo priložiti kupona ker sicer njihovih rešitev ne bomo žrebali.

✱

Uganka

Napišite sledeča imena drugo pod drugo tako, da bodo dale začetne črke ime nekoga novega filma:

Loka, Indija, Avala, Akron, Atos, Maribor, Rio, Omsk, Norge, Istra.

✱

Koliko črk ima najdaljši slovenski priimek? Dvanajst! Uganite kateri je.

Kupon

za odgovor v reviji »Film«.

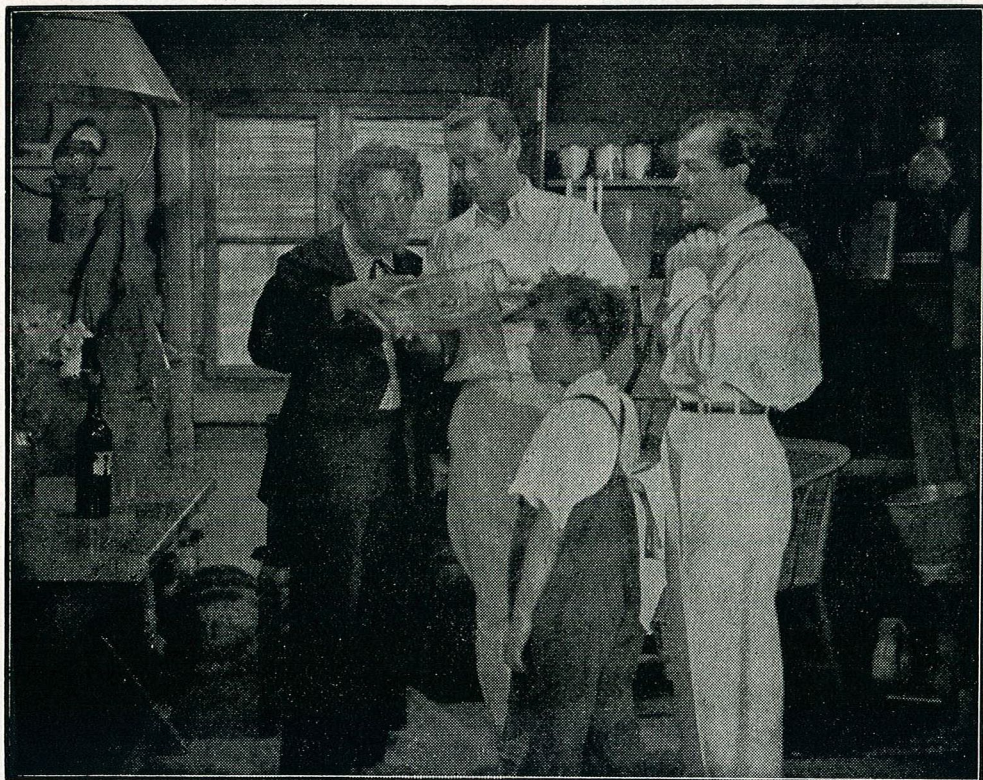

Foto Terra

Stari kapitan Gold zmerom pripoveduje o neki potopljeni ladji, ki leži na morskem dnu in je naložena z zlatom. Dva potapljača, Nick (Hans Söhnker) in Tom (René Deltgen), naj bi se zavzela za dviganje te ladje. Prizor iz filma »Požar na oceanu«.

DOBRO VZGOJEN

Bill je star štiri leta, Je edini sin Škota. Nekoč gre z očetom v trgovino, pa mu podarijo kos čokolade. Pa mu pošepeta oče: »Kaj se reče zdaj!?»

»Prosim še eno!«

*

»Mama, naša učiteljica je pa res ne-umna, še nikoli ni videla konja.«

»Kako to?«

»Jaz sem ga narisal, pa je dejala, da ne ve kaj je to.«

*

Micika je izredno ničemurna. Pa pravi Janezu: Poglej mojo nogo, ali ni majhna? Ali si že videl kaj manjšega?« »O seveda, tvoje čevlje,« pravi on.

*

Gospa se pritožuje možu: »Gospodična Kraljeva nima nobene olike. Ko sva zjutraj govorili, se ji je najmanj dvajsetkrat zazelhalo.«

Mogoče je pa hotela kaj povedati, si misli dobri mož, pa tega ne pove.

*

Četudi kako mestece nima več kot nekaj tisoč prebivalcev, se vendar najde kak lokal, ki ima zadnja vrata odprta čez policijsko uro. Že trikrat je vneti stražnik napovedal policijsko, a se gostje še vedno ne premaknejo od miz. Pa stopi stražnik z notesom v roki najbližjemu pivcu in pravi: Če sedaj ne odidete domov, gospod Janežič, vas bom moral legitimirati.

Revija »Film« izhaja 1. in 15. dne v mesecu. Letna naročnina Din 40.—, polletna Din 20.— in se plačuje vnaprej. — Rokopisov uredništvo ne vrača; oglasi po ceniku. Uredništvo in uprava v Ljubljani, Vegova ulica 6; čekovni račun št. 15.703; telefon št. 27-55. — Izdajatelj in odgovorni urednik Vladimir Kolman, Ljubljana, Vodmatska ulica 19. — Tiska tiskarna »Slovenija, d. z. o. z.«, (predstavnik Albert Kolman).